

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-11Csp/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200128
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4623200128.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 1.029,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 19.01.2023 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1.029,46 eur s príslušenstvom, ktorú žalobu odôvodnil tak, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 26.06.2015 Zmluvu číslo 2721788351, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 18.05.2020 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.029,46 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 686,00 eur, z riadneho úroku vo výške 343,46 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1029,46 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 686,00 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 343,46 eur. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, z ktorých podľa žalobcu vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 04.03.2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Súd výzvou zo dňa 20.02.2023 vyzval žalovaného na upresnenie žaloby. Žalobca dňa 08.03.2023 doručil súdu písomné podanie ktorým uviedol, že žalovaný uzavrel dňa 26.06.2015 s pôvodným veriteľom VÚB, a. s. Zmluvu č. 2721788351 o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania vo výške 930 eur na účte D. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Dňa 17.04.2020 vyzval

postupca žalovaného na úhradu nepovoleného debetu v sume 21,15 eur v súlade s čl. 4.11.3. VOP. Žalovaný dlžnú sumu nesplnil, a preto postupca podaním zo dňa 18.05.2020 vyhlásil úver za okamžite splatný a zároveň vyzval žalovaného na úhradu v lehote 3 dní od doručenia výzvy na zaplatenie dlžnej sumy. Túto zásielku si žalovaný prevzal dňa 22.05.2020. Žalovaný sa do povoleného prečerpania na účte dostal debetným obratom zo dňa 11.05.2016 vo výške 185 eur. Výsledný zostatok na účte po vykonaní tohto obratu predstavoval sumu 150,05 eur. Predchádzajúce účtovné operácie nie sú predmetom tohto konania, nakoľko akonáhle sa žalovaný dostal na účte do plusových hodnôt, povolené prečerpanie bolo splatené a tým došlo k jeho zániku. Žalovaný z poskytnutého úverového rámca počas jeho existencie vyčerpal sumu 6764,60 eur. Žalovaný počas obdobia existencie povoleného prečerpania uhradil sumu 6078,60 eur. Pohľadávka žalobcu pozostáva z vyčerpaných finančných prostriedkov spolu vo výške 686 eur. Dňa 18.05.2020 vyzval postupca žalovaného na úhradu nepovoleného debetu vo výške 976,24 eur a vyhlásil záväzok za okamžite splatný. Zároveň upozornil žalovaného na to, že dlžná výška nepovoleného debetu sa úročí úrokovou sadzbou pre nepovolený debet odo dňa vzniku tohto debetu. Žalovanému bol následne vyúčtovaný neuhradený úrok vo výške 343,46 z dlžnej výšky nepovoleného prečerpania.

3. Okresný súd Topoľčany platobným rozkazom č. k. 11Csp/3/2023-113 zo dňa 04.04.2023 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 1.029,46 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 686,00 eur od 04.03.2022 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor (výrok I.). Súd zároveň určil, že žalovaný je povinný v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 296,63 eur, a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní (výrok II.).

4. Žalovaný podal dňa 18.04.2023 voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú zmluvu, nakoľko na spotrebiteľa sa vzťahuje plná ochrana spotrebiteľa. Poprel tvrdenie žalobcu, že celková výška jeho dlhu je 1.029,46 eur s príslušenstvom. Žalovaný ďalej uviedol, že v danom prípade sú splnené charakteristické znaky štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené, a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, prinajmenšom čo sa týka samotnej výšky ním uplatňovaného nároku, preukázania skúmania bonity s odbornou starostlivosťou a taktiež čo sa týka platného postúpenia pohľadávky banky na žalobcu. Žaloba je len rámcová s tvrdením o údajnom dlhu bez uvedenia všetkých skutočností, ktoré by ho odôvodňovali. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že žalovanému poskytol peňažné prostriedky. Dátum poskytnutia nie je zistiteľný so žiadnych dokumentov doložených žalobcom k žalobe. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že pri podpise zmluvy o úvere splnil všetky zákonné povinnosti, nakoľko nijakým spôsobom nepreukázal posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Porušenie tejto povinnosti má za následok nástup zákonnej sankcie spočívajúcej v nemožnosti veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a zároveň pri hrubom porušení považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o opakovaných výzvach postupníka, keď ku žalobe doložil iba jednu výzvu zo dňa 17.04.2020 o zaplatenie nepovoleného prečerpania vo výške 21,15 eur aj to bez preukázania jej doručenia, resp. doručovania. Rovnako nepreukázal, že by žalovanému bola doručená, resp. doručovaná výzva na zaplatenie zo dňa 18.05.2020. Touto výzvou veriteľ vypovedal Dodatok z Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý), pričom so žalovaným bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet.“ Ak mal týmto právnym úkonom na mysli veriteľ vypovedanie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet,“ mal túto zmluvu vo výpovedi špecifikovať, v opačnom prípade ide o neurčitý právny úkon. V zmysle uvedeného tak možno konštatovať, že k vypovedaniu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet,“ nedošlo. A teda žalobca v konaní nepreukázal, žeby bola postupovaná pohľadávka v čase jej postúpenia splatná tak, ako to vyžaduje zákon, keďže doposiaľ nebolo preukázané platné vypovedanie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a žalobu v celom rozsahu zamietol ako zjavne nedôvodnú a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyššie uvedenému odporu zo dňa 10.05.2023 uviedol, že povolené prečerpanie je možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Všetky pohyby, ktoré klient po vyčerpaní vlastných prostriedkov uskutoční sa stávajú predmetom úveru. Na predmetný zmluvný vzťah

nie je možné aplikovať ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Dňa 17.04.2020 vyzval postupca žalovaného na úhradu nepovoleného debetu v sume 21,15 eur v súlade s čl. 4.11.3. Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný dlžnú sumu nesplnil, a preto postupca podaním zo dňa 18.05.2020 vyhlásil úver za okamžite splatný a zároveň vyzval žalovaného na úhradu v lehote 3 dní od doručenia výzvy na zaplatenie dlžnej sumy. Túto zásielku si žalovaný prevzal dňa 22.05.2020, čo preukazuje predložené potvrdenie z pošty. Žalobca v podaní zo dňa 07.03.2023 špecifikoval žalovanú sumu a taktiež pripojil kompletnú platobnú históriu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu, dlžník bol výzvou zo dňa 18.05.2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky, ktorú neuhradil. Nemožno mať pochybnosť o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. K skúmaniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalobca poukazuje na čl. III ods. 2 Odporúčania NBS č. 1/2014 zo 07.10.2014, z ktorého je zrejmé, že postupca nemal povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Napriek tomu predložil dopyt do úverového registra. Navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel.

5.1 Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 12.02.2025 uviedol, čo sa týka skúmania bonity, že k skúmaniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, poukazuje na článok III. odsek 2 odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo dňa 07.10.2014, kde sa uvádza, že retailovým úverom úver poskytnutý bankou FO s výnimkou kreditných kariet a prečerpaní bežného účtu, bez ohľadu na zabezpečenie alebo účel použitia úveru a s výnimkou úverov na podnikanie FO – podnikateľom. Pokiaľ v texte nie je uvedené inak, pod úverom sa rozumie retailový úver. Z uvedeného znenia odporúčania – je zrejmé, že postupca (pôvodný veriteľ) nemal povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Napriek vyššie uvedenému žalobca v konaní predložil dopyt do úverového registra. Čo sa týka úrokovej sadzby uviedol, že zo zmluvnej dokumentácie je zrejmé, že ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18,4 % rovnako ako výška odplaty. V čase uzavretia zmluvy existoval jednoznačný zákonný rámec, ktorý určil maximálnu odplatu, ktorú môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať. Tento rámec je stanovený § 53 odsek 6 Obč. zákonníka, § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/95 Zbierky, pričom nariadenie stanovuje, že za odplatu považuje úrok, poplatky a akékoľvek iné náklady. V prípade, ak je odplata dohodnutá len vo výške úrokovej sadzby a nie sú dohodnuté žiadne ďalšie poplatky alebo iné náklady, výška úrokovej sadzby je zároveň jedinou odplatom za poskytnutý úver. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy, je pri určovaní najvyššej prípustnej odplaty potrebné vychádzať z tabuľky „Súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrtrok 2015“. Pre daný typ úveru bola v danom čase hodnota priemernej RPMN pri úveroch poskytovaných bankami vo výške 12,34 % (maximálna odplata bola vo výške 24,68 %), pričom v zmluve o úvere dojednaná odplata najvyššiu prípustnú odplatu neprekračuje. Zmluvne dojednaná odplata a úroková sadzba spĺňa všetky zákonné limity. V tejto súvislosti poukazuje žalobca aj na rozhodnutie NS SR – uznesenie zo dňa 26.01.2023 sp. zn. 4Cdo/191/2022.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 29.05.2023 zotrval na všetkých svojich argumentoch uvedených v podanom odpore a teda má za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť jeho nároku, nepreukázal skúmanie jeho bonity s odbornou starostlivosťou, nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvy o flexidebete, a teda nepreukázal ani jeho aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca zaslal žalovanému upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného debetu a že mu doručil tzv. vyhlásenie úveru za okamžite splatný zo dňa 18.05.2020. Zo žalobcom predloženej platobnej histórie, ktorá nie je kompletná, lebo začína dňa 13.03.2018 poplatkom za upomienku a nie dňom uzavretia zmluvy 26.06.2015, nie je možné posúdiť ani kvázi špecifikáciu žalovanej sumy a taktiež doteraz nebol preukázaný dátum nadobudnutia účinnosti predmetnej zmluvy. Žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky na postúpenie predmetnej pohľadávky banky na žalobcu. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred poskytnutím predmetného úveru mal dostatočné informácie o pravidelnom mesačnom príjme dlžníka a teda nesplnil povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver poskytnutý formou povoleného prečerpania.

6.1 Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 30.05.2025 uviedol, že neuznáva nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu, pridrižiava sa všetkých svojich tvrdení a argumentov uvedených v jeho písomných vyjadreniach v tomto konaní a v plnom rozsahu odkazuje na jeho procesnú obranu prioritne obsiahnutú v podanom odvolaní. Poukazuje aj na odôvodnenia a závery uznesenia KS v Nitre

sp. zn. 25CoCsp/17/2024 zo dňa 20.11.2024. V bode 17. zrušujúceho uznesenia KS v Nitre je uvedené, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie tiež bude skúmať, či pôvodný veriteľ postupoval pri uzatvorení predmetnej zmluvy s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch a k tomu dáva do pozornosti aj najnovší nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.02.2025 sp. zn. IIÚS/530/2024, v ktorom sa ústavný súd vyjadril vo veci posúdenia možnosti a schopnosti spotrebiteľa splácať úver veriteľom pred jeho poskytnutím, teda o obdobnej právnej otázke, aká je predmetom posúdenia aj v tomto konaní, pričom v odôvodnení s poukazom – odkazom na § 7 odsek 17 písmena b) Zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že by sa mohlo zdať, že postačuje ak veriteľ preukáže, že nahliadol do príslušných registrov a vyžiadal si od spotrebiteľa a ďalších orgánov príslušné podklady. Je ale zrejmé, že na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samú – teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihliadnuté). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takejto povinnosti veriteľa sledovalo – chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou.

7. Na pojednávanie dňa 25.04.2024 sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a žalobca, ktorého neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca. Súd preto vec prejednal v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: Žiadosť o povolené prečerpanie č. I. 7 - 8, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. I. 9 - 11, Zmluva o bežnom účte č. I. 11rub - 13, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere č. I. 13 rub - 17, výzva na zaplatenie č. I. 18, Všeobecné obchodné podmienky č. I. 19 - 44, Cenník VÚB a. s. č. I. 45 - 51, Upomienka č. I. 52, Prehľad platobnej histórie č. I. 53 - 54, informácia č. I. 55, Pokus o zmier č. I. 59, podací hárok č. I.60, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok č. I. 61 – 75, Doporučený list č. I. 99, Platobná história č. I. 100 - 109, výpis z registra klientskych informácií č. I. 132 – 133, ako aj dokazovaním vykonanom v rámci uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/17/2024 – 232 zo dňa 20.11.2024 a zistil tento skutkový stav:

8.1 Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 26.06.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet“ č. 2721788351, ktorou poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému povolené prečerpanie-nezabezpečený flexidebet žalovanému ako dlžníkovi, ktorý sa zaviazal povolené prečerpanie vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a splniť ďalšie záväzky. Výška povoleného prečerpania bola 930 eur, úroková sadzba platná ku dňu schválenia úveru bola 18,90 %, pohľadávka z omeškania je úročená úrokovou sadzbou 24,05 %, doba trvania zmluvy bola neurčitá. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Rozdiel vo výške debetných operácií a kreditných operácií predstavuje sumu vo výške 686 eur. V súlade s čl. 4.11.1 Všeobecných obchodných podmienok bol žalovanému vyúčtovaný neuhradený úrok vo výške 343,46 eur z dlžnej výšky nepovoleného prečerpania vo výške 343,46 eur (5% ročne od 18.05.2020 do 14.10.2020 z dlžnej sumy 976,24 eur vo výške 19,93 eur, 5% ročne od 15.10.2020 do 13.11.2020 z dlžnej sumy 896,24 eur vo výške 3,49 eur, 5% ročne od 14.11.2020 do 16.11.2020 z dlžnej sumy 826,24 eur vo výške 0,23 eur, 5% ročne od 17.11.2020 do 15.12.2020 z dlžnej sumy 826,00 eur vo výške 3,21 eur, 5% ročne od 16.12.2020 do 18.01.2021 z dlžnej sumy 756,00 eur vo výške 3,36 eur, 5% ročne od 19.01.2021 do 02.03.2022 z dlžnej sumy 686,00 eur vo výške 38,49 eur a 19,90% ročne od 18.05.2020 do 14.10.2020 z dlžnej sumy 976,24 eur vo výške 80,61 eur, 19,90% ročne od 15.10.2020 do 13.11.2020 z dlžnej sumy 896,24 eur vo výške 13,87 eur, 19,90% ročne od 14.11.2020 do 16.11.2020 z dlžnej sumy 826,24 eur vo výške 0,91 eur, 19,90% ročne od 17.11.2020 do 15.12.2020 z dlžnej sumy 826,00 eur vo výške 12,78 eur, 19,90% ročne od 16.12.2020 do 18.01.2021 z dlžnej sumy 756,00 eur vo výške 13,37 eur, 19,90% ročne od 19.01.2021 do 02.03.2022 z dlžnej sumy 686,00 eur vo výške 153,20 eur).

8.2 Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávky na č. I. 61 - 75 zo dňa 13.11.2020 uzavretou medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, E. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznámené bankou Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022. Podľa prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok pohľadávka predstavovala 1029,46 eur.

8.3 Z upomienky na č. I. 52 zo dňa 17.04.2020 súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že neuhradil nepovolený debet, ktorý vznikol na jeho bežnom účte vo výške 21,15 eur a

vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Zároveň oznámil žalovanému, že za túto upomienku si účtuje poplatok na ľarchu jeho účtu v zmysle platného cenníka a výška nepovoleného debetu sa úročí úrokovou sadzbou pre nepovolený debet.

8. 4 Výzvou na zaplatenie zo dňa 18.05.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vyhlasuje jeho záväzok okamžite splatným a vypovedá Dodatok k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý) a ruší limit prečerpania prostriedkov na jeho účte ku dňu 18.05.2020. Zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote troch dní od doručenia. Z potvrdenia z pošty na č. I. 99 vyplýva, že žalovaný túto zásielku prevzal dňa 22.05.2020.

8.5 Zo Všeobecných obchodných podmienok na č. I. 19 – 44 vyplývajú všeobecné obchodné podmienky VÚB, E. pre depozitné produkty.

8.6 Z Cenníka VÚB, a. s. na č. I. 45 – 51 sú zrejmé poplatky za bankové služby VÚB, a. s.

8.7 Z Informácie na č. I. 55 je zrejmé, že žalobca informuje žalovaného o tom, že pristupujú k vymáhaniu predmetnej pohľadávky.

8.8 Oznamením o postúpení pohľadávky na č. I. 58 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému postúpenie pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s. r. o..

8.9 Pokusom o zmier na č. I. 59 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu.

8.10 Z Poštového podacieho dokladu na č. I. 60 vyplýva, že žalobca zasielal žalovanému Pokus o zmier pod podacím číslom RF742846325SK.

8.11 Z platobnej histórie na č. I. 100 -109 vyplývajú jednotlivé dátumy a sumy čerpania z poskytnutého povoleného prečerpania.

8. 12 Z výpisu z registra klientskych informácií č. I. 132-133 vyplýva, že mal ku dňu 09.06.2015 úver so zostatkom 1885 eur, dohodnutou mesačnou splátkou 108 eur a nesplatenou čiastkou po splatnosti vo výške 0 eur.

8.13 Krajský súd v Nitre v uznesení 25CoCsp/17/2024-232 v bode 17. uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie predovšetkým podrobí súdному prieskumu okrem úverovej zmluvy aj výzvu zo dňa 17.04.2020 a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, či táto výzva obsahuje všetky podstatné skutočnosti v zmysle ustanovenia § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, či táto výzva bola žalovanému doručovaná zo strany pôvodného majiteľa (postačuje aj podací poštový hárok), ďalej sa následne bude zaoberať platnosťou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a platnosťou postúpenia pohľadávky. Zároveň tiež má skúmať, či pôvodný veriteľ postupoval pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zaoberať sa mal aj žalovaným namietanou výškou úrokovej sadzby a všetkými dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní.

9. Podľa § 52 ods.1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju požiadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou požiadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie požiadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie požiadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie požiadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d), e) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 7 ods. 1, 2, 16, 17 písm. a) a b), 18, 19, 20 písm. a) až d), Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 10 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o

- a) období, ktorého sa výpis z účtu týka,
- b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania,
- c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume,
- d) novom zostatku,
- e) dátume a výške splátok spotrebiteľa,
- f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období,
- h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Veriteľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi aj písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, zvýšenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo iných splatných poplatkov, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, ak tento zákon v § 12 ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 odsek 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 odsek 1, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 odsek 1 sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 odsek 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 odsek 19 až 42.

12. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu 13.11.2020 (dátum postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

14. Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný formou povoleného prečerpania na svojom bežnom účte čerpal peňažné prostriedky, ktoré mu banka poskytla na základe zmluvy. Uvedenú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež ako spotrebiteľský úver v zmysle § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania zo dňa 26.06.2015 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zrejmé, že žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie vo výške úverového rámca 930 eur k jeho bežnému účtu v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania uzavretej v bode I. dokumentu s úrokovou sadzbou 18,90 % ročne až do zaplatenia, s mesačnou splatnosťou splatnou kedykoľvek na požiadanie veriteľa uzavretou na dobu neurčitú. Z výpisu z účtu žalovaného ako aj zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky k prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 vyplýva, že dlh žalovaného predstavoval ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 1.029,46 eur, kde istina bola vo výške 686 eur, a základný úrok vo výške 343,46 eur.

15. S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania je nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľskom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, kedy ide o spor s ochranou slabšej strany, teda o spor, v ktorom je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od všeobecného sporového konania. Zákonodarcu vychádza z hmotnoprávnej úpravy, ktorá podľa neho dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov, pri ktorých sa súd nemá spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu, vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konanie. Z tohto pohľadu spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V zmysle ustanovenia § 295 Civilného sporového poriadku, súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/75/2017 zo dňa 19.04.2018).

16. Cieľom § 7 ako aj § 11 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, sa pri tom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie 100% istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa, tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa

takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak treba chápať a ko situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania, zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet a to tak stranu príjmov ako aj stranu výdavkov a to vždy ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, domácnosť, vyživovaciu povinnosť a podobne. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

16.1 Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa článku 8 odsek 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102 EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.“

16.2 Výsledky vykonaného dokazovania priviedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu podľa § 11 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta teda, či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatnenej istiny úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch, tak ako sa to uvádza v § 11 odsek 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta, je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane pri vynaložení bežných výdavkoch mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si ma veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overiť a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zdefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinností a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

16.3 Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 05.03.2020 vo veci C-679/2018 (OPR Finance s. r. o. proti GK), podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

16.4 Podľa rozsudku KS v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 týkajúci sa rovnako porušenia povinností skúmať náležite bonitu spotrebiteľa „je nutné konštatovať že ustanovenie § 11 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.“ Ako vyplýva z prejednávanej veci, overovanie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu úver poskytol. Žalobca sa nezaujímal aké má

žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinností uloženému podľa ustanovenia § 7 odsek 1 zákona č. 129/1010 Z. z, keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 odsek 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

16.5 Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-58/2018 zo dňa 06.06.2019 B. F. proti BelfiusBanque SA uviedol, že Smernica 2008/48 neobsahuje žiadne ustanovenie týkajúce sa konania, ktoré musí veriteľ prijať v prípade akýchkoľvek pochybností o úverovej bonite spotrebiteľa. Určenie povinností, ktoré možno veriteľovi uložiť v nadväznosti na preskúmanie úverovej bonity zostáva, pokiaľ ide o zmluvy o úvere spadajúce pod Smernicu 2008/48, v právomoci členských štátov, a teda nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

16.6 Citujúc rozhodnutia Súdneho dvora, ako aj závery KS v Prešove, súd dospel k záveru, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému a konal v hrubom rozpore s touto povinnosťou, v dôsledku čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a zároveň nebol veriteľ oprávnený pristúpiť k zosplatneniu úveru. Zosplatnenie úveru zo dňa 18.05.2020, súd hodnotí ako neplatný právny úkon v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Aj zo samotnej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru na č. I. 7-8 vyplývajú skutočnosti, že neboli zo strany veriteľa zisťované žiadne skutočnosti preverujúce bonitu žalovaného a to ani spôsobom k zisťovaniu pracovného pomeru a zabezpečenia si takýchto dokladov sociálneho stavu, počtu vyživovacích povinností, bytových podmienok a nákladov na bývanie a podobne. Samotný žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 13.02.2025 na č. I. 260 uviedol, že pôvodný veriteľ ani nemal povinnosť posudzovať schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver a to s poukazom na článok III. odsek 1, odsek 2 odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo dňa 07.10.2014 a preto vlastne nepoprel skutkové tvrdenie o tom, že bonita klienta nebola žiadnym spôsobom okrem vykonaného dopytu do úverového registra preverovaná a zisťovaná. Samotný dopyt do úverového registra však podľa názoru súdu je absolútne nedostatočný, vôbec nepreukazuje možnosti a schopnosti splácať konkrétny úver na strane spotrebiteľa, v tomto prípade žalovaného. Tu súd poukazuje len na nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.02.2025 sp. zn. II US/530/2024, v ktorom sa ústavný súd vyjadril vo veci posúdenia možnosti a schopnosti splácať úver veriteľom pred jeho poskytnutím, teda o obdobnej právnej otázke, aká je predmetom posúdenia aj v tomto konaní, pričom v odôvodnení uviedol, že podľa § 7 odsek 17 písmena b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Ako aj už bolo uvedené z horeuvedenej žiadosti žalobcu o povolené prečerpanie, nevyplývajú žiadne skutočnosti, že by právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ sa nedopytoval žalovaného na nevyhnutné mesačné výdavky spojené s jeho chodom v domácnosti, ako telekomunikačné poplatky, náklady súvisiace s jeho zdravotným stavom, nákupom potravín a bývaním. Podľa názoru súdu je povinnosťou veriteľa vykonať kompletný audit domáceho rozpočtu spotrebiteľa dopytovaním na všetky mesačné výdavky spotrebiteľa, so zdôraznením toho, že už boli v čase uzatvárania zmluvného času s veriteľom zadĺžení a to nie v malej miere. Nahliadnutie do úverových registrov, nie je podľa súdu postačujúce. Právny predchodca žalobcu si neverifikoval ani príjem žalovaného, ani spôsobom overenia v sociálnej poisťovni a z vyššie uvedeného dôvodu má súd za to, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, čo má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a zároveň veriteľ nebol ani oprávnený pristúpiť k zosplatneniu úveru.

17. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky. „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky

presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

18. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018 a sp. zn. 1Cdo/136/2019 zo dňa 26.02.2020 podrobne sa zaoberajúcimi splnením podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a následnej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ). Napokon špeciálna úprava v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

19. Na základe uvedeného bolo potrebné vychádzať z toho, že proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým je banka, je nasledovný: Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky, odo dňa jej splatnosti musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách) a dodržať aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15 dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. zosplatenie celého dlhu), ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu, a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú tzv. zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Je zřejmé, že banka pri spotrebiteľskom úvere nemôže postúpiť len časť nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale pred postúpením buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu (s rizikom vystavenia sa možnému premlčaniu jednotlivých splátok) alebo urobiť jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie niektorej splátky za vyššie uvedených podmienok.

20. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Ako je uvedené vyššie, podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodit', že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15-dňová lehota môže teda najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t. j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Občiansky zákonník je v ustanovení § 565 v porovnaní s ustanovením § 53 ods. 9 nejednoznačný, pretože posledná veta § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s uzákonenou 3-mesačnou lehotou v § 53 ods. 9. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

21. V tomto prípade z výsledkov dokazovania vykonaného súdom vyplýva, že veriteľ - dodávateľ - uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky nedodrжал. Ak zákonné predpoklady

postúpenia pohľadávky na inú osobu nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná. V konaní bolo preukázané, že banka výzvou zo dňa 17.04.2020 (č. I. 52) oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky. Výzva obsahovala upozornenie, že v prípade neuhradenia pohľadávky pristúpi banka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti vyššie uvedeného úverového produktu. Keďže v tejto svojej výzve banka nešpecifikovala, s ktorou splátkou je žalovaný v omeškaní a od akej doby, tak nebolo možné objektívne zistiť, či od omeškania so zaplacením splátky uplynula doba najmenej troch mesiacov. Následne listom zo dňa 18.05.2020 (č.I.18) banka oznámila žalovanému vyhlásenie splatnosti úveru, avšak neuviedla pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nestáva splatnou v celom rozsahu v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu, tak je potrebné skúmať, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostatočne určité a teda či je platným právnym úkonom a je potrebné skúmať aj predchádzajúci proces týkajúci sa upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

22. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou avšak predmetom postúpenia môžu byť peňažný záväzok klienta voči banke, s ktorým je nepretržite v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom sa tiež vyžaduje existencia písomnej výzvy na úhradu peňažného záväzku adresovaná klientovi. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banky nie je možné postúpiť tretej osobe, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 OZ. Na rozpor postúpenia pohľadávky banky voči spotrebiteľovi s ustanovením § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z týchto skutočností vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky (uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách), bol žalobca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak povinný preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku, minimálne 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Z toho vyplýva, že žalobca pre preukázanie platného postúpenia pohľadávky musí preukázať, že jeho výzva sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka.

23. V dôsledku toho, že uvedené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky banky terajšiemu žalobcovi neboli dodržané, súd dospel k záveru, že právny úkon postúpenia je absolútnne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe toho bolo nutné konštatovať, že žalobca, ktorý svoje právo opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky, v tejto veci nebol aktívne legitimovaný, a práve z toho dôvodu bolo potrebné žalobu zamietnuť. Absolútna neplatnosť právnych úkonov totiž pôsobí voči každému, súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, nemožno ju odstrániť ratihabíciou ani konvalidáciou a nepremičuje sa. Keďže súd vyhodnotil postúpenie pohľadávky ako absolútnne neplatný právny úkon, žalobe nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nebol nositeľom uplatneného práva, lebo na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere voči žalovanému. Na zdôraznenie svojho stanoviska súd opätovne poukazuje na obsah výzvy banky zo dňa 17.04.2020, z ktorej nie je zrejmé, s ktorou splátkou je žalovaný v omeškaní a od akého dátumu a či potom na uplatnenie práva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplynutiu trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplacením splátky. Následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.05.2020 nemožno považovať za platný právny úkon pre jeho neurčitosť, nakoľko tiež z neho nie je zrejmé, v dôsledku čoho došlo zo strany banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V samotnom oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa však neuvádza, s ktorou splátkou a odkedy bol žalovaný v omeškaní a teda z obsahu oznámenia nie je možné zistiť, či zo strany banky boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto tento právny úkon je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný a súd teda nemal preukázať, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dlhu boli splnené zákonné podmienky k tomu, aby tento dlh následne mohol

byť platne postúpený žalobcovi. Výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (výzva zo dňa 17.04.2020) ako aj samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (výzva zo dňa 18.05.2020), nepredstavuje osobitnú výzvu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Súčasťou súdneho spisu nie je samostatná výzva v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách, aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky a žalobca teda nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Súd dodáva, že žalobca nepredložil súdu žiaden listinný dôkaz (napr. doručovací poštový hárok), ktorým by preukázal splnenie povinnosti minimálne odoslania výzvy zo dňa 17.04.2020.

Na záver súd sumarizuje, že keďže v tomto prípade nedošlo k riadnemu zosplateniu spotrebiteľského úveru, tak následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu celej pohľadávky vyplývajúcej z predchádzajúceho zosplatenia úveru na žalobcu (§39 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a okrem toho žalobca nepredložil žiaden dôkaz o odoslaní ani doručovaní výzvy na zaplatenie pred postúpením pohľadávky, a v tom prípade nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní, a preto z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 1.029,46 eur s príslušenstvom v celom rozsahu ako ne dôvodnú zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.